

Integrated Care for Common Congenital Anomalies : The neonatologist's Perspective

การดูแลทารกพิการแต่กำเนิดแบบบูรณาการในมุมมองกุมารแพทย์

Junya Jirapradittha (จรรยา จิระประดิษฐา) 1

Article Option

 Abstract

 Fulltext

 PDF File

Another articles
in this topic collection

[<More>](#)

This article is under
this collection.

เนื่องจากวิทยาการดูแลทารกในครรภ์ โดยเฉพาะการวินิจฉัยความผิดปกติของทารกในครรภ์ (prenatal diagnosis) ด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง ร่วมกับการตรวจระดับสารเคมีบางอย่างในเลือดของมารดาที่มีความก้าวหน้ามากขึ้น ดังนั้นการที่มารดา-บิดาทราบล่วงหน้าว่าทารกในครรภ์มีความผิดปกติก็เป็นกรณีหนึ่งที่แพทย์และทีมผู้ดูแลจะต้องให้ข้อมูลคำปรึกษาแนะนำและแนวทางการรักษาแก่มารดา-บิดา แต่หากความผิดปกตินั้นไม่เคยได้รับการวินิจฉัยมาก่อนเมื่อมารดาคลอดทารกพิการแต่กำเนิดแล้วก็มักจะมีคำถามที่เกิดขึ้นเสมอ คือ

- ใครควรจะเป็นบุคคลแรกที่บอกมารดา สตรีแพทย์ กุมารแพทย์ พยาบาล หรือบิดา บุคคลที่เหมาะสมที่สุดที่ควรจะเป็นบุคคลแรกที่บอกมารดาว่าทารกมีความพิการแต่กำเนิด นั่นคือ สตรีแพทย์ เนื่องจากมารดามีความรู้จักคุ้นเคยมานานตลอดช่วงการตั้งครรภ์ โดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สตรีแพทย์ผู้ที่จะให้ข้อมูลแก่มารดานั้น ควรติดต่อสื่อสารกับกุมารแพทย์ที่ดูแลทารกเพื่อที่ดูแลทารกเพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลสุขภาพโดยทั่วไปของทารกในขณะนั้น รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับโรคหรือความพิการ ธรรมชาติโรคน (natural history) หรือการพยากรณ์โรค (prognosis) (ของทารกก่อนที่จะให้ข้อมูลแก่มารดา ดังนั้นทางที่ดีที่สุดถ้าสามารถทำได้ บุคคลแรกที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่มารดาจึงควรเป็นทั้งสตรีแพทย์และกุมารแพทย์ร่วมกัน โดยสตรีแพทย์เป็นผู้พูดคุยแจ้งข้อมูลแก่มารดา และช่วยเหลือให้มารดาตัดสินใจจากนั้น กุมารแพทย์จึงให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาของทารก
- ใครควรบอกเมื่อไร และบอกอย่างไร
เวลาที่ควรบอกคือเมื่อมารดา-บิดาอยู่พร้อมกัน และดำเนินไปได้ควรนำทารกไปอยู่กับมารดา-บิดาด้วย โดยควรจะทำเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้เมื่อสภาวะร่างกายของมารดาและทารกเหมาะสม ทั้งนี้ควรหลังจากที่กุมารแพทย์ได้ตรวจร่างกายทารกและประเมินภาวะต่างๆ ของทารกในห้องคลอดโดยละเอียดแล้ว และมีข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของทารก เช่น การดำเนินโรค การพยากรณ์โรค และแผนการดูแลรักษาทารกต่อไป สถานที่ควรเป็นสัดส่วนหรือมีห้องส่วนตัว โดยเปิดโอกาสให้มารดา-บิดาได้สำรวจความผิดปกติของทารกด้วยตนเอง แสดงความรู้สึก และซักถามแพทย์

หลังจากทราบข้อมูลแล้วครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมารดา-บิดา มักจะมีปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกสูญเสียทารกที่ตนคาดหวังไว้ คือ ทารกที่เป็นปกติ ทำให้มารดา-บิดา เกิดความรู้สึกเมื่อเริ่มต้นคือ ซ้อด ไม่เชื่อ เศร้า โกรธ และกังวล จากนั้นจึงสามารถปรับตัวและยอมรับภาวะที่เกิดขึ้น ดังนั้น นอกจากการให้คำปรึกษาแนะนำแก่มารดา-บิดาแล้ว ทีมผู้ดูแลควรให้การดูแลรักษาทั้งทางด้านจิตใจของมารดา-บิดา แก่ไขความพิการของทารกตามความเหมาะสม มีแนวทางการป้องกันมิให้เกิดขึ้นในครรภ์ต่อไปให้แก่มารดา-บิดา ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือครอบครัวทารกพิการนั้น

[... Full text.](#)